

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/186/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212206661
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212206661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: BL Telecom debt, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45535108, zast. splnomocnenkyňou: SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej: I. S., nar. XX. V. XXXX, bytom W. H. XXXX/XX, A. I., o 331,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. septembra 2012 č. k. 8C/53/2012-55, 2212206661 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Nariaďuje vykonať opravu záhlavia rozsudku v označení sídla žalobkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovení § 52, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2, § 544 ods. 1 a § 879l O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení platnom a účinnom od 1. marca 2010 - Občianskeho zákonníka); § 4 ods. 8, § 5 ods. 6 a 7 a § 43 ods. 1 ZoEK (zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy - t. j. k 7. marcu 2008 - ďalej len „ZoEK“), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. a tiež poukazom na rozsudok Okresného súdu Prešov z 13. augusta 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. júna 2011 č. k. 2Co/137/2010. Právny vzťah medzi účastníkmi vznikol titulom uzavretej Zmluvy o pripojení a Dodatku k zmluve ako zmluvy spotrebiteľskej (z 29. decembra 2009), v ktorej boli dohodnuté podmienky medzi účastníkmi, pričom táto bola uzavretá platne. Žalovaná nezaplatila za poskytované služby, a tak porušila dohodnuté podmienky zmluvy. Žalobkyňa nepochybne preukázala, že právny vzťah so žalovanou vznikol platne a že žalovaná za poskytnuté služby nezaplatila. Súd prvého stupňa jej preto uložil zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 340,48 eur spolu s úrokmi z omeškania. Žalobkyni však nepriznal faktúrovanú sumu 1 x mesačný poplatok za poistenie faktúr 1 euro a 1,33 eur za upomienku (spolu v sume 2,33 eur), ktorú odpočítal od celkom vyfaktúrovanej sumy 342,81 eur (342,81 mínus 2,33), keď v tejto časti žalobkyňa nepreukázala na základe čoho uplatnila svoj nárok. Taktiež na poplatok za upomienku nie je žiadneho zákonného nároku a nemôže patriť žalobkyni, jedná sa o neprijateľnú podmienku. Taktiež zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty (300,- eur), ktorú mala zaplatiť žalovaná v prípade porušenia niektorých z povinností podľa dodatku (bez ohľadu na čas zostávajúci do konca viazanosti), keďže sa jedná o podmienku neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú. Túto ani (súd prvého stupňa) neznižil, napriek tomu, že žalobkyňa vzala sčasti späť dohodnutú výšku zmluvnej pokuty, pretože jej moderácii zo strany súdu by mohlo prísť len v prípade jej platného uzavretia (podľa § 545a O. z.). O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa § 142 ods. 2 O. s. p. (zákona č.

99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), keď žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu vzhľadom na čiastočný úspech 36,11% a neúspech 64,08% žalobkyne vo veci a na druhej strane rovnaký procesný výsledok na strane žalovanej (len v obrátenom garde), ktorá si však žiadne trovy neuplatnila, resp. nenavrholi ich priznanie a zo spisu jej žiadne trovy ani nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby a nepriznania žalobkyni náhradu trov konania podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd podľa § 220 O. s. p. zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že návrhu v rozsahu podaného odvolania vyhovie alebo podľa § 221 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania vo výške 212,69 eur v prípade zmeny napadnutého rozsudku. Odvolanie odôvodnila podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalovaná porušila svoju základnú povinnosť vyplývajúcu jej zo Zmlúv o pripojení a z Dodátkov tým, že nezaplatila vyúčtovanú cenu za poskytnuté služby a neplatila za ne už od 29. decembra 2009, teda neuhradila ani jednu faktúru z dohodnutej doby viazanosti. Pre zabezpečenie splnenia podmienky zotrvania v danom vzťahu po dobu 18 mesiacov bola dohodnutá zmluvná pokuta, ktorej výška závisela predovšetkým od hodnoty mobilného telefónu, ktorý si žalovaná vybrala. Má za to (žalobkyňa), že žalovaná mala možnosť voľby a prispôsobenia si zmluvných podmienok podľa vlastných možností a podmienok, keď mohla uzavrieť kúpnu zmluvu so žalobkyňou alebo iným predajcom, v ktorej kúpna cena bude dohodnutá za daný mobilný telefón v rámci bežných maloobchodných cien a keď mohla uzavrieť dodatok, ktorého súčasťou je aj zmluva o kúpe mobilného telefónu, pričom si je vedomá, že s hodnotou vybraného mobilného telefónu stúpa aj výška zmluvnej pokuty, ktorá zabezpečuje plnenie povinností a zľavnenú cenu si upraví vzhľadom na iné podmienky dodatku. Je vylúčené posudzovať dohodnutú podmienku podľa O. z. v spojení so Smernicou 93/13 i podľa judikatúry Európskeho súdneho dvora. Spotrebiteľ má dostatočnú vyjednávaciu silu a môže vplývať aj na obsah dodatku, pričom nerovnováha vznikla len samotným uzatvorením dodatku v prospech spotrebiteľa najmä s ohľadom na symbolickú kúpnu cenu, ktorú získava uzatvorením dodatku. Sankcia za nedodržanie riadneho plnenia povinností je vyvážená výhodami spotrebiteľa, ktoré získava pri uzatváraní dodatku (mobilný telefón za symbolickú cenu oproti obvyklej kúpnej cene). Poukázala na skutočnosť, že súd prvého stupňa opomenul zistiť, či v danom prípade mohla alebo nemohla žalovaná (spotrebiteľka) individuálne ovplyvniť zmluvnú podmienku, pričom len konštatoval, že predmetná zmluva mala charakter štandardnej vopred pripravenej zmluvy s vopred určenými podrobnými podmienkami, ktoré nemohla žalovaná ovplyvniť. Do pozornosti odvolacieho súdu dala rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, Žiline a Prešove v obdobných veciach.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila, ani vlastné odvolanie nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/53/2012 bolo zaplatenie 331,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 6. júna 2009 do zaplatenia. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby a v časti náhrady trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil v podstate tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O. s. p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými

dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O. s. p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, prípadne právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil a nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného postupu. Pre správnosť a presvedčivosť odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa by tak postačovalo i konštatovanie správnosti dôvodov prezentovaných súdom prvého stupňa, avšak odvolací súd vzhľadom na argumentáciu žalobkyne v odvolaní k jej námietkam dodáva:

Zo zmluvy o pripojení a dodatku ku zmluve o pripojení uzavretých medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (ako dodávateľkou) a žalovanou (ako spotrebiteľkou) dňa 7. marca 2008 podľa ustanovenia § 43 a nasl. ZoEK vyplýva, že dodávateľka sa zaviazala spotrebiteľke zriadiť prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť jej súvisiace služby v zmysle dohodnutého účastníckeho programu a rozsahu služieb. Žalovanej bol na základe zmluvy predaný mobilný telefón Sony Ericsson K550i za kúpnu cenu po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny vo výške 1,- Sk s dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 10.000,- Sk (331,94 eur). V bode 4 dodatku sa zmluvné strany dohodli, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktovej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 dodatku.

Občiansky zákonník za spotrebiteľskú považuje každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je tu osoba, ktorá koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ak teda súd prvého stupňa vyhodnotil daný právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský (v ktorom na jednej strane vystupuje žalobkyňa ako dodávateľka, resp. jej právna predchodkyňa a na strane druhej žalovaná ako spotrebiteľka), vyhodnotil ho tak správne a použitie úpravy O. z. o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. O. z.), resp. i ostatných predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, bolo opodstatneným.

Podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a/ nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3. Podľa čl. 3 bod 1 Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dojednanú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola

individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa bodu 3 príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa čl. 4 Smernice bez toho, aby boli dotknuté ust. čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa prílohy Smernice bod 1. písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ O. z. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä tie ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Odvolačka namietala nesprávnosť záveru súdu prvého stupňa, že predmetná zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Z obsahu zmluvy o pripojení a dodatku k nej pritom vyplýva, že ich texty boli pripravené vopred v podobe tzv. typovej zmluvy dodávateľkou pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a ním vybraný mobilný telefón resp. koncové zariadenie, účastnícky program a služby. Žalovaná ako spotrebiteľka mala síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporné nemohla ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania preto nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že spotrebiteľka (žalovaná) nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľkou navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohla iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa dodávateľkou nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom (podľa § 53 ods. 3 O. z. i čl. 3 bod 2 Smernice), bolo na žalobkyni ako dodávateľke (resp. jej právnej predchodkyni). Žalobkyňa v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázala, a preto zmluvnú podmienku nemožno nepovažovať za individuálne dojednanú.

I skutočnosť, že žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť vybrať si z viacerých dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov lacnejší, v dôsledku čoho by i zmluvná pokuta bola nižšia, neznamená jej možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným bolo (i je), že v predmetnej zmluve o pripojení bola zmluvná podmienka o zmluvnej pokute navrhnutá vopred dodávateľkou a i keď spotrebiteľka mala možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohla a nebola schopná ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že spotrebiteľka mala možnosť voľby pri kúpe rôznych koncových zariadení, pričom pri kúpe lacnejšieho by bola i zmluvná pokuta nižšia.

Správnym bol i záver súdu prvého stupňa o vzniku značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tým k naplneniu ďalšieho znaku neprijateľnosti podmienok. V spotrebiteľskej zmluve možno dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa, avšak je potrebné ju dojednať tak, aby bola primeraná. Táto podmienka však v prejednávanej veci splnená nebola. Zmluvnú pokutu bola spotrebiteľka povinná zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá by jej zostávala do uplynutia doby viazanosti. Žalovaná si od dodávateľky (právnej predchodkyne žalobkyne) zakúpila mobilný telefón za zvýhodnenú cenu 1,- Sk a mala možnosť používať poskytované služby za zvýhodnenú cenu. Avšak i po zohľadnení týchto výhod získaných na základe zmluvy o pripojení (a dodatku k nej) bola dojednaná zmluvná pokuta (ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalovanou ako spotrebiteľkou) neprimerane vysoká, v dôsledku čoho je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto i neplatnou. Totiž vzhľadom na symbolickú kúpnu cenu za mobilný telefón možno predpokladať, že skutočná cena tohto zariadenia bude fakticky zaplatená spotrebiteľom postupne v cenách poskytnutých služieb a tak sa garantuje návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy telefónu i s prihliadnutím na to, že dodávateľka je podnikateľkou, ktorá podniká za účelom vytvárania zisku. Z toho potom vyplýva, že pri predčasnom ukončení vzťahu na začiatku viazanosti je ujma na strane dodávateľky nesporné a neporovnateľne vyššia ako na konci viazanosti. Dojednanie rovnakej zmluvnej pokuty za porušenie povinností spotrebiteľom v priebehu celej doby viazanosti, resp. fixná zmluvná pokuta za porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktorá nie je závislá

od výšky dlžnej sumy, v dôsledku čoho je potom spotrebiteľ povinný uhradiť vysokú zmluvnú pokutu 331,94 eur, hypoteticky i v prípade, ak bude dodávateľovi dlžiť iba 1 cent, je potom zjavne neprimerané a ako také neprijateľné, resp. neplatné.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zmluvné podmienky dojednané v spotrebiteľskej zmluve medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovanou (v cit. bode 4 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 7. marca 2008) o zmluvnej pokute spôsobujú z uvedených dôvodov značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľky tým, že od nej požadujú, aby zaplatila neprimerane vysokú sumu ako sankciu (§ 53 ods. 4 písm. k) O. z.) spojenú s nesplnením záväzku, v dôsledku čoho ide o neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 ods. 1, 2, 3 O. z.), ktoré sú neplatné (53 ods. 5 O. z.) a pre spotrebiteľku (žalovanú) nie sú záväzné.

Ak potom súd prvého stupňa takúto žalobu žalobkyne (o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom) zamietol, urobil tak správne a odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť (podľa § 219 ods. 1 O. s. p.) v príslušnom výroku (I.) vo veci samej a tiež i vo výroku (II.) o náhrade trov konania žalovanej, ktorá si žiadne trovy neuplatnila, pričom zo spisu jej žiadne trovy ani nevyplývali.

V odvolacom konaní bola potom v celom rozsahu úspešná žalovaná, a preto jej v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni. Tejto (žalovanej) však podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli a tiež si žiadne (návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p.) neuplatnila, preto jej odvolací súd ani náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.